

Sygnatura akt I C 990/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2019 r.

Sąd Rejonowy w Wieluniu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: sędzia Ewelina Puchalska

Protokolant: sekr. E. M.

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2019 roku w Wieluniu

na rozprawie

sprawy z powództwa M. K.

przeciwko TUZ Towarzystwu (...) w W.

o odszkodowanie

1. zasądza od pozwanego TUZ Towarzystwa (...) w W. na rzecz powoda M. K. kwoty:

a) 74 939,54 zł (siedemdziesiąt cztery tysiące dziewięćset trzydzieści dziewięć złotych pięćdziesiąt cztery grosze) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie naliczanymi od kwot:

- 71 887,68 zł (siedemdziesiąt jeden tysięcy osiemset osiemdziesiąt siedem złotych sześćdziesiąt osiem groszy) od dnia 20 kwietnia 2018 roku do dnia zapłaty,

- 3 051,86 zł (trzy tysiące pięćdziesiąt jeden złotych osiemdziesiąt sześć groszy) od dnia 06 listopada 2019 roku do dnia zapłaty,

b) 10 008,31 zł (dziesięć tysięcy osiem złotych trzydzieści jeden groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu,

2. nie obciąża pozwanego TUZ Towarzystwa (...) w W. nieuiszczonymi kosztami sądowymi.

Sygn. akt I C 990/18

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 02 sierpnia 2018 roku powód M. K. wniósł o zasądzenie od pozwanego TUZ Towarzystwa (...) w W. kwoty 71 887,68 zł tytułem zwrotu utraconego dochodu wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 20 kwietnia 2018 roku do dnia zapłaty, a ponadto zwrotu kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa prawnego w kwocie 10 800 zł wraz z opłatą skarbową od udzielonych pełnomocnictw w kwocie 34 zł.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu oraz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W piśmie z dnia 18 września 2019 r. powód rozszerzył powództwo dodatkowo o kwotę 3 051,86 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 31 dnia po doręczeniu pozwanemu odpisu pisma rozszerzającego powództwo do dnia zapłaty.

(k. 132)

Pozwany nie uznał także rozszerzonego powództwa i wniósł o jego oddalenie.

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

W dniu 24 października 2015 roku powód M. K. będąc pasażerem pojazdu marki D. (...) o numerze rejestracyjnym (...), kierowanego przez P. O., uległ wypadkowi komunikacyjnemu spowodowanemu przez kierującego pojazdem marki D. (...) P. O., który nieumyślnie naruszając zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, podczas wykonywania manewru skrętu w lewo, nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu nadjeżdżającemu z przeciwnika pojazdowi marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...), kierowanemu przez Ł. M., doprowadzając do zderzenia obu pojazdów. Po zdarzeniu pasażer pojazdu M. K., skarżący się na ból prawej nogi i karku, został przewieziony przez zespół ratownictwa medycznego do Szpitala Wojewódzkiego im. (...) S. W. w S., gdzie rozpoznano u niego skręcenie i naderwanie odcinka szyjnego kręgosłupa, wstrząśnienie mózgu oraz mnogie, wieloodłamowe złamanie trzonu kości udowej prawej z przemieszczeniem odłamów.

Wobec sprawcy wypadku, kierującego pojazdem marki D. (...) o numerze rejestracyjnym (...) P. O., wyrokiem Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 26 lutego 2016 roku, wydanym w sprawie o sygn. akt II K 964/15, warunkowo umorzono postępowanie karne na okres próby jednego roku ustalając, iż dopuścił się on zarzucanego mu czynu wypełniającego znamiona art. 177 § 1 k.k.

(dowód: w aktach sprawy I C 1081/16: wyrok Sądu Rejonowego w Sieradzu k. 57-57v, protokół powypadkowy k. 53v-54, karta indywidualnej opieki pielęgniarskiej k. 68-74, historia choroby k. 63-68)

Sprawca wypadku był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym towarzystwie. (bezsporne)

Po wypadku M. K. został przewieziony do szpitala, gdzie udzielono mu pomocy medycznej poprzez zaopatrzenie, a następnie unieruchomienie złamanej kończyny. Powód przebywał w szpitalu na Oddziale (...) Urazowo - Ortopedycznej od dnia 24 października 2015 roku do dnia 04 listopada 2015 roku.

Powód w związku z wypadkiem i doznany uszczerbkiem na zdrowiu polegającym na skręceniu i naderwaniu odcinka szyjnego kręgosłupa oraz wieloodłamowego złamania trzonu kości udowej prawej z przemieszczeniem odłamów nie wykonywał pracy zarobkowej i przebywał na zwolnieniu lekarskim do dnia 01 czerwca 2016 roku. W związku z czasową niezdolnością do pracy przyznano powodowi zasiłek chorobowy z KRUS-u w łącznej kwocie 3 740 zł. Przed wypadkiem powód prowadził własną, jednoosobową działalność gospodarczą w postaci wykonywania usług budowlanych i wykończeniowych na terenie Niemiec. Pierwsze zlecenia prac remontowych 7 bloków mieszkalnych dla uchodźców w miejscowości F. powód otrzymał w lutym 2015 roku i pracował tam stale do chwili wypadku z przerwami na wolne weekendy. Powód otrzymywał wynagrodzenie

w stosunku do ilości przepracowanych godzin. Za przepracowany miesiąc wystawiana była faktura przez zleceniodawcę w Niemczech, a następnie powód rozliczał działalność w Polsce. Płatności były regularne. Umowa zlecenia była ustna. Faktury obejmowały wyłącznie rozliczenie powoda z jego pracy. Dochody powoda nie były stałe wynosiły od 6 000 zł do 15 000 zł miesięcznie. W ostatnim przepracowanym miesiącu przed wypadkiem powód zarobił 1 300 euro. Stawka godzinowa wynosiła od 10 do 15 euro. Powód zaprzestał pracy przy zleceniu w momencie wypadku, natomiast D. K. (1) i inne osoby, którzy pracowali przy tym samym zleceniu zakończyli prace z końcem 2016 roku. (dowód: potwierdzenia wpływu zasiłku k. 14-23, decyzje k. 24-25, zwolnienia lekarskie k. 26-30, zeznania podatkowe k. 31-34, dowody przychodu k. 35-39, dane działalności gospodarczej k. 40-47 zeznania świadka D. K. min. 00:18:43-00:26 płyta k. 30, zeznania powoda min. 00:01:16-00:02:22 płyta k. 161

w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami min. 00:01:27-00:18:43 płyta k. 30, historia rachunku bankowego k. 87)

Średni dzienny dochód powoda z 296 dni kalendarzowych poprzedzających dzień wypadku wyniósł 249,71 zł. Utracony przez powoda dochód z prowadzonej działalności gospodarczej w związku z wypadkiem z dnia 24 października 2015 roku obejmujący okres 374 dni niezdolności do pracy wynosi 74 939,54 zł. (dowód: pisemna opinia biegłego sądowego z zakresu rachunkowości J. K. k. 118-123 wraz z pisemną opinią uzupełniającą k. 143-146)

Decyzją z dnia 19 kwietnia 2018 roku pozwany odmówił powodowi przyznania odszkodowania za utracony zarobek w związku z wypadkiem. (bezsporne, decyzja k. 60)

Ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie Sąd dokonał na podstawie dowodów zgłoszonych przez powoda dołączonych do pozwu, opinii biegłego sądowego z zakresu rachunkowości J. K., zeznań świadka D. K. i zeznań powoda, uznając te dowody za wiarygodne, spójne i wzajemnie się uzupełniające.

Pisemne opinie biegłego są jasne, logiczne, wynikają z fachowej wiedzy jaką biegły dysponuje. Przyjętą przez biegłego metodę obliczenia utraconego dochodu obejmującą wysokość średniego dziennego dochodu pomnożoną przez liczbę dni w jakich powód był niezdolny do pracy uznać należy za racjonalną.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Pozwany TUZ Towarzystwo (...) w W. ponosi odpowiedzialność majątkową za szkodę wyrządzoną powodowi przez osobę objętą obowiązkowym ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu, stosownie do art. 436 § 1 k.c. w zw. z art. 435 § 1 k.c., art. 34 ust. 1 i art. 35 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych Dz. U. tj. z 2018 r., poz. 473 ze zm.).

Reguły określające obowiązek naprawienia szkody przez pozwanego zawarte są w przepisach art. 444 § 1 k.c. i art. 445 § 1 k.c., zgodnie z którymi, w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty oraz możliwość przyznania poszkodowanemu odpowiedniej sumy tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Odszkodowanie obejmuje nie tylko poniesione koszty leczenia i rehabilitacji, ale także inne wydatki poniesione w tym celu i koszty z tym związane. Do tych zalicza się także utracony zarobek. Uwzględnienie powództwa na tej podstawie uzależnione jest od wykazania szkody majątkowej w granicach określonych w art. 361 k.c. Wymaga się bowiem wykazania nie tyle utraty dochodów, ile zdolności zarobkowej. Odszkodowanie zatem powinno odpowiadać różnicy między zarobkami, jakie powód mógłby osiągnąć, gdyby zdarzenie szkodzące nie nastąpiło, a dochodami jakie może uzyskać po tym zdarzeniu. Przyjmuje się ponadto, że uwzględniany przy wyliczaniu renty wyrównawczej dochód osoby prowadzącej działalność opodatkowaną w formie ryczałtu powinien być ustalony w wysokości netto, tj. z odliczeniem kosztów prowadzenia działalności gospodarczej. Uiszczanie podatku w formie określonej w ustawie z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów uzyskiwanych przez osoby fizyczne (Dz.U. Nr 144, poz. 930) nie jest tożsame z ponoszonymi kosztami działalności gospodarczej. Jest to tylko jeden z elementów kosztów tej działalności, a fakt, że ta forma opodatkowania nie przewiduje możliwości odliczenia kosztów działalności gospodarczej, nie oznacza, że koszty te nie powstają, np. takie jak koszty ubezpieczenia sprzętu, koszty paliwa, zużycia energii, lub składek na ubezpieczenie społeczne. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 lutego 2011 r. II CSK 399/10)

Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe potwierdziło istnienie związku przyczynowego pomiędzy zdarzeniem komunikacyjnym z dnia 24 października 2015 roku a brakiem możliwości wykonywania przez powoda pracy wskutek doznanych urazów w tym zdarzeniu i osiągnięcia dochodów. Powód wykazał zatem spełnienie przesłanek z art. 444 § 1 k.c. Przyjętą przez biegłego metodę obliczenia utraconego dochodu obejmującą wysokość średniego dziennego dochodu pomnożoną przez liczbę dni w jakich powód był niezdolny do pracy uznać należy za racjonalną.

Mając na uwadze powyższe Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 74 939,54 zł odszkodowania za utracone możliwości zarobkowania przez okres 374 dni po wypadku.

Żądanie zapłaty odsetek ustawowych za opóźnienie od żądanych w pozwie i piśmie rozszerzającym powództwo kwot uzasadnione jest na podstawie art. 476 k.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy, którą powód wygrał w całości. Obejmują one opłatę sądową w kwocie 3 595 zł, koszty zastępstwa prawnego pełnomocnika wraz

z opłatą za pełnomocnictwo w kwocie 5 434 zł, koszty opinii w kwocie 979,31 zł pokryte z zaliczki uiszczonej przez powoda. Sąd nie znalazł podstaw do przyznania pełnomocnikowi powódki wynagrodzenia w żądanej pozwem wysokości, albowiem przedmiotowa sprawa nie była zawiła pod względem faktycznym i prawnym, a podjęte działania pełnomocnika powódki były typowe dla tego rodzaju spraw. Przeprowadzone postępowanie dowodowe przez Sądem nie było długie, ani żmudne, zakończyło się po drugim terminie rozprawy.

Na zasadzie art. 102 k.p.c. Sąd odstąpił od obciążenia pozwanego kosztami sądowymi wywołanymi rozszerzeniem powództwa przez powoda.